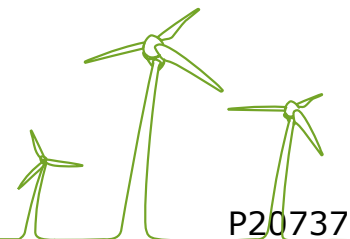

TM VOIMA OY

YLIVIESKAN PAJUKOSKEN TUULIVOIMAPUISTO

**Luontoselvityksen täydennys muuttuneille
voimalapaikoille ja maakaapelireitille
LIITE 3**

SISÄLLYSLUETTELO

1	JOHDANTO.....	3
2	HANKEALUEEN MUUTOKSET	3
3	LAADITUT TÄYDENNYKSET	5
3.1	Maastoinventoinnit	5
3.2	Uusien voimalapaikkojen sekä sähkönsiirron maakaapelireitin kuvaus.....	5
3.3	Luontovaikutusten arviointi.....	7

Kuvat © FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy, Minna Tuomala, Pekka Halonen

1 JOHDANTO

TM Voima Oy suunnittelee Ylivieskan Pajukosken alueelle enintään yhdeksästä tuuli-voimalasta muodostuvaa tuulivoimapuistoa.

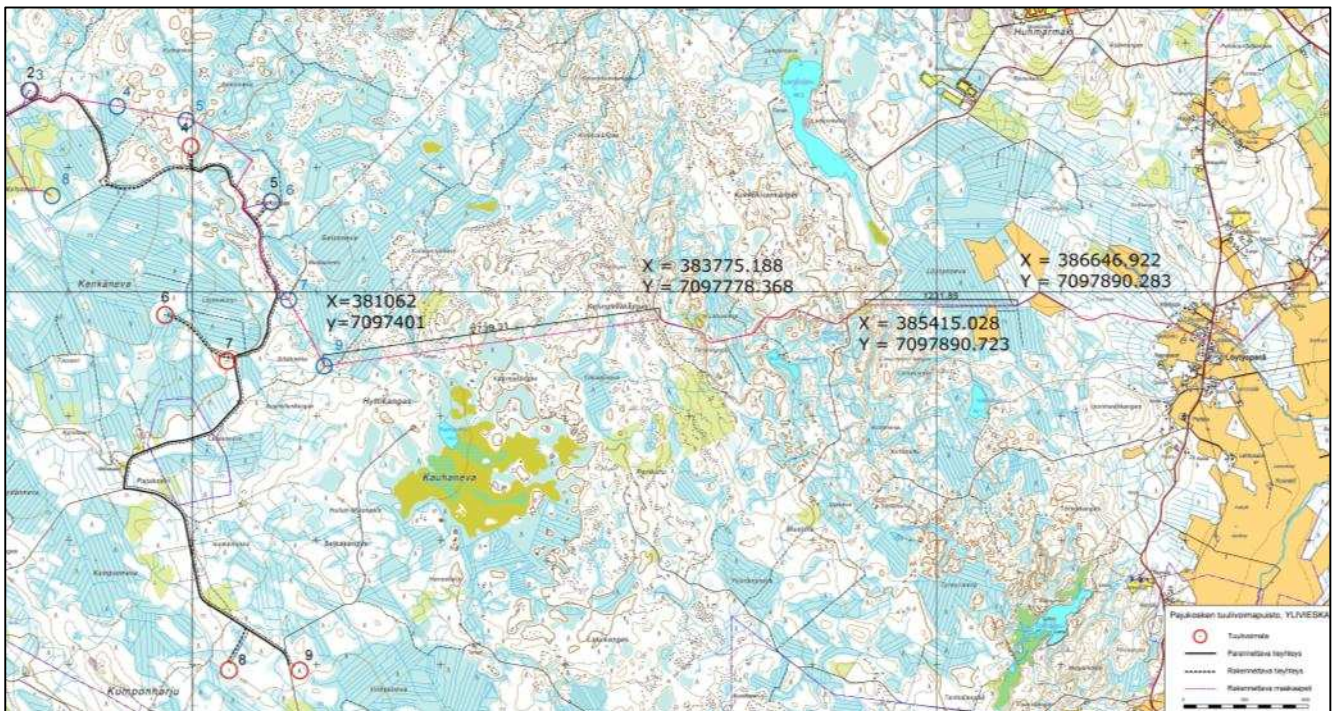
Hankealueelle on laadittu luontoselvitys kesän 2013 maastonselvitysten perusteella. Tämän jälkeen hankevastaava on tehtyjen selvitysten perusteella tarkentanut voimaloiden sijoittelua ja sähkönsiirtoreittiä.

Luontoselvityksen täydennyksen tavoitteena on tuoda esille laajennus- ja muutosalueiden sekä niiden lähiympäristön luonnonolosuhteiden nykytila ja arvioida suunnitellun tuulivoimapuiston mahdollisia vaikutuksia alueen luontoarvoihin muuttuneiden kohteiden osalta. Hankkeen kuvaus sekä hankealueen ympäristön yleispiirteet on esitetty varsinaisessa 17.8.2013 päivätyssä luontoselvityksessä.

Tämän luontoselvityksen täydennyksen ovat laatineet FT biologi Pekka Halonen (Luontotieto Carex) sekä FM biologia Minna Tuomala FCG Suunnittelu ja tekniikka Oy:n Oulun aluetoimistosta.

2 HANKEALUEEN MUUTOKSET

Hankealueen kaksi eteläisintä voimalaa on poistettu suunnitelmista. Hankkeen voimalasijoittelu on keskitetty pohjoisemmaksi kauemmas olemassa olevasta asutuksesta. Kokonaisvoimalamäärä on pysynyt samana eli yhdeksänä voimalana. Kuvassa 2 on esitetty edellisen luontoselvityksen aikainen voimalasijoittelu (punainen ympyrä) sekä nyt täydennyksissä selvitettyt muuttuneet ja uudet voimalapaikat (sininen ympyrä). Kuvassa 1 on esitetty maastonselvityksissä tutkitun maakaapelireitin linjaus.

Kuva 1. Hankkeen maakaapelireitin linjaus.

3 LAADITUT TÄYDENNYKSET

3.1 Maastoinventoinnit

Aiemman voimalasijoittelun mukaisen suunnitelman aikana laaditun luontoselvityksen maastotyöt kattavat hankealuetta siten, että uusien voimalapaikkojen 1, 4, 5, 6, 7, ja 8 olosuhteet eli metsien kasvupaikkatyytit ja käsittelyaste ovat tiedossa riittäväällä tarkkuudella.

Maastossa inventoitiin hankkeen sähkönsiirtoon liittyvän maakaapelireitin länsiosat, jotka sijoittuvat metsämaastoon sekä hankealueen itäosaan sijoitettu uusi voimalapaikka nro 9. Täydentävät maastotyöt suoritettiin 6.9.2013 FT biologi Pekka Halosen toimesta.

3.2 Uusien voimalapaikkojen sekä sähkönsiirron maakaapelireitin kuvaus

Uuden voimalasijoittelun mukainen voimalapaikka 9 sijoittuu hankealueen laajentuneeseen itäosaan. Voimalan rakennuspaikka sijoittuu Siliähiekan kangasmaan kaakkoisosaan. Voimalan rakennuspaikalla on koivuvaltaista nuorta kasvatusmetsää sekä mäntytaimikkoa karuilla kasvupaikoilla. Voimalan huoltotielinjauus sekä kaapelointi sähköasemalle sijoittuvat niin ikään voimakkaasti käsiteltyjen tavanomaisten talousmetsien alueelle.

Hankkeen sähkönsiirtoon liittyvän maakaapelireitin itäosat sijoittuvat pääosin metsäautotielinjauuksen yhteyteen sekä Löytynevan eteläosassa puustoltaan voimakkaasti käsitellyn kangasmaan sekä turvemaaojikon alueille, eikä näitä ilmakuivatulkinnan perusteella katsottu tarpeelliseksi maastossa inventoida. Itäisimmiltä osiltaan sähkönsiirron maakaapelireitti sijoittuu edelleen olemassa olevien tielinjausten yhteyteen.

Maastossa inventoitu sähkönsiirtoreitin länsiosa on koko kangasmaa-alueillaan hyvin lohkareista ja kivikkoista variksenmarja-puolukkatyytin kuivahkoa mäntykangasta, jonka lohkareikko on pääasiassa metsäkasvillisuuden peitossa. Metsät ovat karuja edustaen kuivahkoa ja kuivaa kangasta. Alueella on myös runsaasti päätehakkuu- ja taimikkoja. Tervahaudan lähellä, sen itäpuolella, on kolme pientä rakennusta.

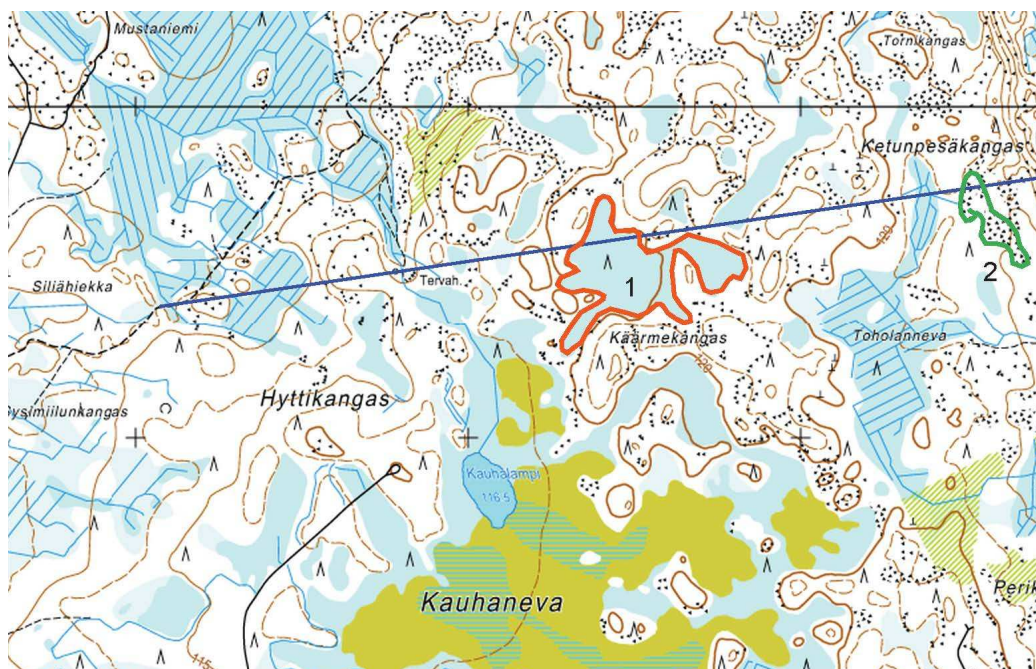
Inventoidun alueen itäpäässä on runsasjäkäläisiä avoimia lohkareikkoja (kuva 3), joista laajimmat ja edustavimmat voidaan rajata metsälain 10 §:n kohteisiin kitu- ja joutomaan elinympäristöt; kivikot ja louhikot (Kuva 4.)

Käärmekankaan pohjoispuolelle sijoittuu melko laaja yhdistelmätyypin nevaräme, joka voidaan tulkita metsälain 10 § erityisen arvokkaihin elinympäristöihin; kitu- ja joutomaan elinympäristöt, niukkapuustoiset suot (Kuva 4). Suotyytit vaihtelevat rahkarämeen sekä pienialaisten lyhytkorsi- ja saranevojen välillä. Suo on tyyppiltään karu, eikä sen kasvistossa todettu erityistä lajistoa.

Sähkönsiirtoreitille sijoittuu myös pienialaisia karuja rämelaikkuja, jotka ovat tyyppiltään isovarpurämettä sekä isovarpurämemuuttumaa.

Kuva 3. Avointa ja runsasjäkäläistä lohkareikkoa maakaapelireitin linjauksella Ketunpesäkankaalla

Kuva 4. Inventoidun maakaapelireitin luontokohteet

3.3 Luontovaikutusten arviointi

Suunnitelluilla voimaloiden siirroilla sekä uusilla voimaloiden rakennuspaikoilla ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia tavanomaisille kangasmaiden luontotyypeille, sillä ne sijoittuvat hyvin käsitellyille metsätalousalueille.

Sähkönsiirron maakaapelireitti sijoittuu karun moreeniselänteen kivikkoisille kangasmaille, eikä sen rakentamisella ole merkittäviä vaikutuksia talousmetsien luontotyypeille.

Maakaapelireitti sijoittuu kahden metsälain 10 §:n mukaiseksi tulkittavan luontokohteen alueille. Kohteiden tyyppi (ei uhanalaisia, karuja luontotyyppejä) sekä alueellinen yleisyys huomioiden maakaapelin kaivamisella ei arvioida olevan merkittävää vaikutusta ko. luontotyyppien edustavuuteen laajemmin. Maakaapelin kaivaminen suolle aiheuttaa ojitusta vähäisemmän vesitaloutta muuttavan vaikutuksen, sillä kaapeliura peitetään välittömästi. Louhikon osalta kaapeliin kaivaminen jättää paikallisesti jäljen, mutta louhikoiden laajuus huomioiden, ei tällä ole luontokohteen arvoon kokonaisuutena merkittävää vaikutusta.